

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΣΥΡΩ

Ἐνταῦθα	ἑτηρία Δρ.	40
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	» »	41
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖα	» »	20
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	» Φρ.	44

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος	λεπ.	20
Διὰ διατριβάς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν,		
Τὰ δικαστικά προπληρόνται.		
Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.		

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς παρούσης ἐφημερίδος ἀγοράζονται βιβλία παντοειδῆ.

Τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ κ. Ν. Σίμου μετεκομίσθη εἰς τὴν οἰκίαν Ἰω. Κρίνου ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀγορᾶς (πάροδος Σιδ. Ἀνδρουλῆ) ὅπου τέως εὐρίσκετο τὸ δικηγορικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Δ. Βοκοτοπούλου.

Τὸ γνωστὸν χρωματοποιεῖον τοῦ κ. Ἀθαν. Εὐθυμίου μετεκομίσθη εἰς τὴν ἀποθήκην Πρασακάκη κειμένην ἐπὶ τῆς παραλίας καὶ τῆς οδοῦ Ἡφαιστου ὅπου ἦτο τὸ οἰνοπωλεῖον τοῦ κ. Α. Γιαμαλάκη.

Ἡ ΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΥΟΥ

Αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτεύουσας ἀγγέλλουσι τὴν εἰς Ἀθήνας ἀφίξιν τοῦ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ κατόχων Ἑλλήνων. χρεωγράφων ἀποστελλομένου ἐλεγκτοῦ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ ἔθνους καταστάσεως, τὴν ὁποίαν προθύμως ἀπεδέξατο ὁ πρωθυπουργός, ὁ δὲ κ. Λόου, ὡς ὀνομάζεται ὁ εἰρημένος ὑπάλληλος, ἤρξατο τῆς ἐργασίας του ἡδῆ. Ἡ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν κράτους ἀνεξαρτήτου εἰσοδος ξένου ὑπαλλήλου, οἷον δῆποτε βαθμὸν ἢ ἀποστολὴν ἔχει οὗτος, δὲν εἶναι τι σὺνήθες, πάντοτε δὲ ἡ ἀνάμιξις αὐτῆ ἦτο προανάκρουσμα μεγαλειτέρων γεγονότων. Καὶ τὰ ἐν Τουρκίᾳ συμβάντα τοῦ 1876 καὶ ἡ κατοχὴ τῆς Αἰγύπτου ἤρξαντο δι' ἀποστολῶν πρὸς ἔρευναν τῶν οἰκονομικῶν τῶν εἰρημένων κρατῶν, εὐχόμεθα δὲ ἡ ἀποστολὴ τοῦ εἰρημένου Ἀγγλου, ἣν δὲν ἀπεδέξατο, ἀλλὰ μᾶλλον προεκάλεσεν ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη, νὰ μὴ ἦναι πρόδρομος μεγαλειτέρων καὶ σπουδαιότερων γεγονότων.

Εἶναι ἀληθές ὅτι καὶ ἄλλοτε, τῷ 1856 νομίζομεν ἐπὶ τῆς κατοχῆς ἢ ὀλίγον μετ' αὐτὴν, αἱ δυνατὰ δυνάμεις ἔχουσαι λαβεῖν ἐκ τῶν ἐγγυήσεων

τῶν παλαιῶν δανείων αἱ ἴδιαι καὶ οὐχί, ὡς νῦν αἱ ὑπήκοοι αὐτῶν κερδοσκοποῦντες ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις, ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος τοιοῦτόν τι, ἀλλ' ἐκεῖνος ἠρήθη, εἰδὼς ὁ βασιλεὺς Ὀθων καὶ ἂν εἶχεν ἐλαττώματα ὡς ἄνθρωπος, ἡγάπα ὅμως καὶ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἡ κυβέρνησις δὲ παρητήθη ἵνα μὴ ἐνδώσῃ εἰς τοῦτο, τὸ ὅποιον ἐγένετο ἐπὶ τέλους καὶ οἱ ἐλεγκταὶ ἦλθον καὶ ἐξήλεγξαν τὰ πράγματα. Ἀλλ' ἐκεῖνο ἐγένετο τότε, διότι καὶ βασιλεὺς καὶ κυβέρνησις ὑπέκυψαν εἰς τὴν βίαν τῶν ξένων δυνάμεων καὶ τῆς κατοχῆς, δὲν προεκλήθη δὲ ἡ παρέμβασις ὅπως σήμερον, ἵνα ἡ κυβέρνησις ἐφοδιαζομένη ὑπὸ πιστοποιητικῶν καλῆς διαγωγῆς, κατορθώσῃ νέον δάνειον ὑφ' οἷους δῆποτε ὅρους ἵνα μείνῃ ἀκόμη ἐφ' ὅσον δυνηθῇ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων.

Ἀὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Δημήτριος Κοντορούσης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μόνον πνεύσας ψυχρὸς ἀὴρ ἐκόπασεν, ἐ-ανήλθομεν δὲ εἰς τὰς καλὰς σχεδὸν ἑαρινὰς ἡμέρας, τὸ καλοκαίρι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἀλλὰ μ' ὅλην τὴν καλοκαιρίαν ὁ κόσμος ὄχι μόνον ὁ γεωργικός, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν ταῖς πόλεσι στενοχωρεῖται ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ὕδατος.

— Τὴν Τρίτην ἐτελείωσαν αἱ ἐργασίαι τοῦ διὰ τὸν Ὀκτώβριον καιουργιοδικίου, τελευταίου δικασθέντος τοῦ ἐνταῦθα ἀφγγραμοβῶ Ἀνδρέα Κουμαριανοῦ, διὰ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῆς πλαστογραφίσεως εἰς ταχυδρομικὴν ἐπιταγὴν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ κ. Ἰωσήφ Ἀμοιρδάκη. Αἱ συνεδριάσεις ἐγένοντο συνήθως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀξιοτιμοῦ προέδρου τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν κ. Κ. Φάραγκα ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν του, εἰσαγγελλέοντος τοῦ κ. Σαπουντζάκη καὶ τῶν ἀναπληρωσάντων αὐτόν.

— Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐδηλοῦσι ὕλην

σαν οί κληρωθέντες τακτικοί ἔνορκοι τοῦ ἐνταῦθα κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον κακουργιοδικεῖου, εἰσὶ δὲ οἱ ἐξῆς κ. Νικόλ. Μπαξεβανάκης, Ἀνδρέας Μπογιατζόγλου, Ἄριστ. Ἀθανασιάδης, Ἄριστ. Γιαννίκογλου, Ἄμβρ. Αὐγερινός, Δημ. Βαλτετζιώτης, Γεώρ. Ζωγραφάκης, Δημ. Μελέκος, Γεώρ. Γλύκας, Δημ. Γιαννουκάκης. Γεώρ. Ζέης, Ἀντ. Χατζηγιάνης, Ἀλέξ. Νκύτης, Ἀναστ. Λαμπρινός, Ἄριστ. Βοηκλῆς, Χρῆστος Παππαδάκης, Ἀντ. Παππαδάμ, Ἀδὰμ. Στεκούλης, Γ. Κορνηλάκης, Ἄριστ. Κοτζιάς, Ἀντ. Φραγκιάς, Γεώρ. Χατζάπουλος, Δημ. Ζερβουδάκης, Γεώρ. Φραγκόπουλος, Παναγ. Βοκοτόπουλος, Ἀλέξ. Γλαράκης, Ἀντ. Σαλάχας, Γαίκας Κοσμάς ἡ Δρούτσης, Ἀντ. Παρρασκευάς, Ἄθαν. Λαδόπουλος, Γεώρ. Γαλάτης, Δημ. Ἀντωνιάδης, Ἄριστ. Βιδάλης, Ἀναστ. Σπουργίτης, Γ. Σταυρίδης, Γεώρ. Ἀνδρουλῆς, Ἄριστ. Σοφιανός, Γεώρ. Τσιτσακλῆς, Γρηγ. Ξανθάκης, Βασίλ. Παδοβάς, Γεώρ. Κουτσοδόντης, Γεώρ. Π. Καλουτᾶς, Παναγ. Σταματελάκης, Νικόλ. Οἰκονομίδης, Γεώρ. Δράκος, Νικόλ. Βαριαδάκης, Ἀντ. Σάββας, Γεώρ. Βοηκλῆς, Γεώργιος Μέμος καὶ Γ. Α. Κουτσοδόντης. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ παρόντος μὲνός συμπεριλαμβάνονται ἀποθάνοντες μὲν οἱ Δημ. Ζερβουδάκης, Ἄριστ. Γιαννίκογλου, Γ. Γλύκας καὶ Ν. Οἰκονομίδης καὶ ἀνύπρχτος ὁ Γ. Α. Κουτσοδόντης.

— Ἀπὸ τῆς τετάρτης ἡ Δέσχη «Ἑλλάς» ἀνγκαινωθεῖσα ὀλοτελῶς ἤνοιξε τὰς εὐρείας αὐτῆς αἰθούσας εἰς τοὺς πελάτας καὶ συνδρομητάς της ἐν οἷς περιλαμβάνεται ὅτι διακεκριμένον ἔχει ἡ Ἐρμούπολις. Βεβαίως δὲ οἱ εἰς αὐτὴν πρῖσερχόμενοι θέλουσι μένει πάντοτε εὐχαριστημένοι, διότι ὁ ἥδη κοσμήτωρ αὐτῆς κ. Ζαραχάνης διακρίνεται πάντοτε διὰ τὴν φιλοτιμίαν του καὶ περὶ πάντων ἔχει φροντίσει.

— Ἐγκύκλιός τις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων νόμου κοινοποιήσασα πρὸς πάντας τοὺς δημάρχους τοῦ κράτους, ἐν οἷς καὶ πρὸς τὸν ἡμέτερον, ἐγένετο ἀφορμὴ καταπίεσεων κατὰ παντὸς πολίτου λαμβάνοντος τὴν ἀτυχίαν νὰ μεταβῇ διὰ ληξιαρχικὴν πράξιν εἰς τὸ δημαρχεῖον τῆς ἀτυχοῦς ταύτης πόλεως. Πολῖται ἀπεπέμθησαν ὑβριστικώτατα ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ... γραμματέως, διότι, ὅπως ἔλεγε πρὸς τινὰ ὁ συμπαθητικώτατος οὗτος Ἐρμούπολιτης, δὲν συνέταξαν τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις τῶν τέκνων των ἀπὸ τῆς παραμονῆς ἐτι (!) τῆς γεννήσεως αὐτῶν. Ἀναφέρομεν ἀπλῶς τὸ πρᾶγμα, οὐχὶ περιμένοντες τινὰ διόρθωσιν, διότι αὕτη θὰ ἐλθῆ βεβαίως ὅταν ὁ καιρὸς ἐπέλθῃ καὶ οἱ Ἐρμούπολιται δὲν πρέπει τώρα νὰ περιμένωσι τίποτε.

— Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἔχοντες συμφέρον ἀπὸ τὴν ἐν τῷ δημαρχεῖῳ διαμονὴν τοῦ γνωστοῦ... γραμματέως πρῶτα εἰσίζονται καὶ δικαιολογούνται καὶ εἰς ἄλλους μὲν, ἀλλ' ἰδίως εἰς τὸν ὑπ' αὐτῶν ἀπατώμενον εἰσέτι δήμαρχον, ὅτι ὁ συμπαθητικώτατος Μηκὲς τυπικός ὢν (;) προβαίνει εἰς βίαια μέτρα μόνον κατὰ τῶν ζητούντων παρὰ τυπα, παρακαλοῦμεν ἂν ἦναι δυνατόν, νὰ μᾶς ἀπαντήσωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ ἐξῆς ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὰς ἐρωτήσεις. Α') Εἶναι ἀ-

ληθές ὅτι τὰ ἐλέη διανέμονται εἰς δικόφρους, ὧν οἱ πλείστοι οὔτε δημόται εἶναι, οὔτε ἄξιον ἐλέους καὶ εἰς ποσὰ μεγάλα, καὶ ὅτι αἱ ἐπιτυχαί τινων τούτων, ὡς ἐν παραδείγματι τοῦ Ν. Γεωργίου (;) διὰ δραχ. 46.50 καὶ τοῦ Ε. Δημητρίου (;) διὰ δραχμᾶς 35.50, ἐκδοθεῖσαι μετὴν αὐτῆν ἡμερομηνίαν ἐξωφλήθησαν διὰ τῶν ὑπογρχῶν δημοτ. ὑπαλλήλων, ὡς δῆθεν τῶν δικαιούχων ὄντων ἀγγραμμάτων ;

— Ἡ Σύρος ἐρλοζήνησεν ἐπὶ δύο ἡμέρας τὸν Παναγιώτατον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιον, τὸν κατὰ τὸ 1863 Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὑπὸ τὸ ὄνομα Σωφρονίου τοῦ Γ'. Ὁ Σεβαστὸς γέρον γεννηθεὶς τῷ 1792, ἀπὸ πολλῶν δὲ ἐτῶν ἐροτάσας τὴν πενηκονταετηρίδα τῆς Ἀρχιερωσύνης του, παρουσιάζει ἔκτακτον φαινόμενον ὑγείας, δύναται τις δὲ νὰ τὸν νομίση πρεσβύτην ἐβδομηκοντούτην, εἰ καὶ ἀπὸ ἐτῶν ὑπερβάντα τὴν ἑκατονταετηρίδα. Ὁ Πανιερώτατος ἐπισκερθεὶς τοὺς ναοὺς καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ἀπῆλθεν ἀποκομίσας τὰς ἀρίστους διὰ τὴν Σύρον ἐπιτυπώσεις.

— Χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν δημοσιεύομεν τὴν ἐξῆς βιογρφηκὴν περὶ τοῦ Πανιερωτάτου Πατριάρχου Σωφρονίου τοῦ ἄρτι τὴν Σύρον ἐπισκερθέντος. Ἐν Κωνσταντινουπόλει γεννηθεὶς, εἶχε χρηματίσει διάκονος τοῦ Χίου Κοσμᾶ (τοῦ ἀπὸ Προκονήσου καὶ Βιζύνης) οὗτινος ἀποθάνοντος τῷ 1836 ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Χίου, ὅπου διέμεινε μέχρι τοῦ 1855, ὅτε προήχθη μητροπολίτης Ἀμαθείας, ὁπότεν τῇ 20 Ἰουλίου τοῦ 1863 ἀνῆλθεν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον, ἐξ οὗ παρητήθη τῇ 4 Δεκεμβρίου 1866, τοῦ Σουλτάνου διὰ Βεζυρικοῦ τετκαρὲ ὀρίσαντος αὐτῷ μηνιαίαν σύνταξιν 50 λιρῶν. Ὁ Σωφρόνιος ἰδιώτευεν ἐν Πριγκίπῳ ὁπότεν ἐκλήθη τῇ 17 Ἰουνίου 1870 Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας διατελῶν ἐτι τοιοῦτος.

— Ἐν τῷ θεάτρῳ «Ἀπόλλων» ὁ Ἑλλῆν ταχυδακτυλογράφος κ. Σ. Ἀσπιώτης ἔδωκε τρεῖς παραστάσεις μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν θιάσου, ἐν τῷ ὀπιῳ περιλαμβάνεται καὶ ὁ Ἑλλῆν βαθύφωνος κ. Μαντζάρης. Τὸ κοινὸν ἀπῆλθε λίαν εὐχαριστημένον καὶ δικαίως, διότι ὁ κ. Ἀσπιώτης πάντοτε ὅπου καὶ ἂν παρέστησε πάντοτε νύχταριστος.

— Αἱ διὰ τὴν φιλανθρωπίαν αὐτῶν πεφημισμένοι συμπολίτιδες ἡμῶν κ. Κωνσταντῆ Νεγεραπόντη καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς κ. Εἰρήνη Πεστεματζόγλου προσέφερον εἰς τὸν ἀρχαῖον τῆς Ἄνω Σύρου ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολαίου, ἡ μὲν δραχμᾶς ἑκατὸν, ἡ δὲ τριακοσίας. Εἴησαν τὰ ἔργα πλῆρᾳ εἰς τὰς καθ' ἑκάστην εὐεργετούσας τὴν κοινωσίαν συμπολίτιδας ἡμῶν ταύτας.

— Ἀπο τῆς Σμύρνης ὅπου ὑπῆρχεν ἡ εὐλογιὰ ἐνεσκηφεν ἀτυχῶς εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας, ὅπου ἐλήφθησαν κατ' αὐτῆς τὰ δέοντα μέτρα. Ἐριστώμεν ὅθεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν ἵνα μὴ αἰφνης μᾶς ἐπισκεφθῇ ἡ κατηραμένη νόσος.

— Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου ἐπανηγύρισεν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἀγκιστάσεως μεγαλοπρεπέστατα ἡ ἐνταῦθα Ἀδελφότης τῶν Θρησίων. Ὁ ναὸς ἦτο κατάφωτος καθ' ὅλην τὴν νύκτα, πλῆθος δὲ πολὺ προ-

σπλθα, συγχαίρων τούς επιμελείς και φιλοκάλους τῆς ἐνταῦθα Ἀδελφότητος τῶν Ἑθελίων Ἐφόρου.

— Ὁ μέχρι τοῦδε εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν κ. Ἰω. Σαπουντζάκης ἐτοποθετήθη εἰς Λαμίαν. Ἡ ἐνταῦθεν ἀποχώρησις τοῦ κ. Σαπουντζάκη ἐλύπησε πᾶσαν τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν, ἐν ἣ μίᾳ περὶ αὐτοῦ ὑπῆρχε πάντοτε γνώμη, ὅτι ἀληθῆς δικαστικός πρὸς πάντας ἐφέρετο ὁμοίως, μὴ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν πολιτικὴν, ἀλλὰ μόνον τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος ἀκούων καὶ ἐν γένει ὢν ἄξιος ἑαυτοῦ καὶ τῶν οἰκογενειακῶν του παρὰδόσεων.

— Καὶ ὁ φίλτατος δὲ κ. Θεόδωρος Π. Θεοδώρου προταθεὶς παμψηφεί σχεδὸν ὑπὸ τοῦ Ἐρεταιοῦ Λαρισσῆς διορίσθη εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν. Ὁ κ. Θεόδωρος διακριθεὶς πάντοτε ὅπου καὶ ἂν ὑπῆρτε, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ ἑαυτοῦ καθήκοντος καὶ τὴν ἀμεροληψίαν, ἐτοποθετήθη πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ τε ἐκτιμῶντος αὐτὸν δικαστικοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀγαπώσης αὐτὸν Συριανῆς κοινωνίας.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Θ. Π. Δηλιγιάννην ἀπονέμεται κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Σωτῆρος. Δὲν πιστεύομεν βεβαίως νὰ ὑπάρχη τις οἶου δῆποτε κόμματος, ὅστις νὰ μὴ ἐπευφημήσῃ τὸ πρᾶγμα, διότι ἐκτὸς τοῦ ἐγνωσμένου τοῦ κ. Δηλιγιάννη πατριωτισμοῦ, οὐδεὶς Ἕλλην τῆς παρούσης ἐποχῆς προσέφερον εἰς τὸ ἔθνος οἷας ὁ κ. Δηλιγιάννης ὑπηρεσίας. Καὶ τὸν μὲν πατριωτισμὸν αὐτοῦ ἐβράβευσε δις ὁ Ἕλλην. λαὸς διὰ δημοψηφίσματος ὁμοίου τὸ ὅποιον δὲν ἐξεδόθη ποτὲ, ἤδη δὲ καὶ ἡ βασιλεία ἀναγνωρίζουσα τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ θέλει βραβεύσει αὐτὰς ὁμοίως.

— Ἀλλ' ἴσως τινες τῶν ἄγαν φιλοῦντων τὸν πρόεδρον τῆς παρούσης κυβερνήσεως ἀντεῖπωσιν ἡμῖν ὅτι καὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη ἀπεφάνθη ὁ Ἕλλην. λαὸς τὴν 3 Μαΐου, ἀπὸ τοῦδε ὅμως ἀπαντῶμεν ὅτι εἶναι πλέον ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ Ἕλλην. λαὸς ψηφίζων τῇ 3 Μαΐου ἐδίκαζεν οὐχὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ἡ δὲ ψῆφος ἐδόθη δικαιοῦσα τὴν βασιλείαν διὰ τὸ δίκαιον τῆς 18 Φεβρουαρίου εἰς ὃ προέβη ἀδιάφορον ἡμῖν ἂν δικαίως ἢ ἀδίκως.

— Ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Ἀγγελος Θ. Κουτσούλης διδάκτωρ τὰ Νομικὰ, διορίσθη πρῶτος γραμματεὺς τοῦ τελωνείου Πατρῶν. Συγχαίρομεν καὶ τὸν διορισθέντα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἣτις ἀποκτᾷ ὑπάλληλον χρῆστον καὶ ἐπιμελῆ.

— Ἐν Πάτραις ἐτελέσθησαν ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ οἱ γάμοι τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Δ. Βοκοτοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Καλαμογάρτου, κόρης κοσμουμένης διὰ πάντων τῶν προτερημάτων. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Ὁ ἀξιόλογος νέος κ. Γεώργιος Χαλαλάμπης, ἀνεψιὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθν. Τραπέζης κ. Ὁθωνος Λεβέντη, ἐμνηστεύσατο τὴν δεσποινίδα Δέσποιναν, θυγατέρα τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Ἐπαμεινώνδα Φακίρη, κόρην διὰ πάντων τῶν προ-

τερημάτων κεκοσμημένην. Ὁ «Ἥλιος» εὐχεται τοῖς ἄρτι μνηστευθεῖσι ταχεῖαν στέφιν.

— Ὁ γνωστός εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον κ. Κ. Ν. Ῥάδος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐν Ῥουμανίᾳ Ἑλλην. ἐφημερίδος οἱ «Σύλλογοι».

— Διαμένει ἐνταῦθα ὁ βουλευτὴς Ψαρῶν κ. Κ. Παπανικολῆς ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ. Ἐπίσης διαμένει ἐνταῦθα καὶ ὁ φίλτατος κ. Ἰω. Βλυσιδῆς ἐργολάβος δημοσίων ἔργων.

— Ἄν καὶ βραδέως ἀγγέλλομεν τὴν ἐκδοσιν τῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐκδοθεισῶν «Ἀποκαλύψεις» περὶ τῶν μαρτυριῶν τοῦ Ῥήγα, συγγραμματος διὰ τοῦ ὁποῦ πολὺ φῶς χύνεται εἰς τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς Ἑλλην. ἐθνεγεσίας Ῥήγα. Τὸ βιβλίον εἶναι ἄξιον συστάσεως καὶ πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ἐμμ. Βεκερέλη ἀντὶ δρ. 2,50.

— Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐστίας» ἐξέδωκε τὴν «Παναγιάν τῶν Παρισίων», τὸ ἐξοχὸν μυθιστόρημα τοῦ Βικτωρος Οὐγκῶ, τὸ ὅποιον πολλοὶ θεωροῦσι καὶ τῶν «Ἀθλίων» ἀνώτερον. Ἡ ἐκδοσις εἶναι κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ μακαρίτου Ἑρμοπολίτου λογίου Καρασούτσα καὶ ἀποτελεῖται ἐκ δύο τόμων, ὧν ὁ πρῶτος ἐξεδόθη καὶ ὁ ἕτερος ἐκδίδεται μετ' ὀλίγον. Ἐκαστος τόμος ἐξ 125 σελίδων μετὰ 30 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, καὶ ἐν γένει ἡ ἐκδοσις εἶναι ἀρίστη καὶ ἀνταξία τοῦ ἐκδιδόντος ταύτην περιοδικοῦ, καὶ ἡ τιμὴ του δὲ ὄρισθη ἐλαχίστη 1 δραχμὴ δι' ἕκαστον τόμον ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν. Οἱ ἐπιθυμῶντες ν' ἀποκτήσωσιν αὐτὸ δύνανται ν' ἀποστείλωσι πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας» εἰς Ἀθήνας δραχμὰς 2 ἵνα λάβωσιν ἀμέσως τὸν πρῶτον τόμον καὶ ἅμα τῇ ἐκδόσει τὸν δεύτερον, ἢ καὶ 1 δραχμὴν μόνην ἀντίτιμον τοῦ ἐκδοθέντος τόμου.

— Τὰ «Ἐργόχειρα» περιοδικὸν διὰ τὰς οἰκογενείας ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνὸς ὑπὸ Σωτηρ. Χριστίδου. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας οἰκογενειάρχας νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ εἰς τὸ ὡς ἄνω περιοδικὸν τὸ εὐθηνότερον ὄλων τῶν ὁμοίου εἶδους. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν Ἀθήναις ἐδὸς Λέκα ἀριθ. 24 καὶ ἐνταῦθα παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ τοῦ ἰδίου περιοδικοῦ καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α.

Ἀριθ. 1440

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Κ. Φάραγγα προέδρου Εἰσηγητοῦ Ι. Βελημέζη καὶ Θ. Κινδύνη.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1892 παρόντων τοῦ τε Εἰσαγγελεῦοντος Δικηγόρου Γ. Ἀργυράκη κωλυομένου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀμέσως αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν) καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Ἀρ. Μονόπωλη, ἵνα διακασθῇ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξὺ ὁ.

Τοῦ ἐνάγοντος Γεωργίου Κοντολέοντος κατοικοῦ Ἑρ-

μουπόλειος πρξστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Δικηγόρου Ἐμμ. Πατριίου καί.

Τοῦ ἐναγμένου Γεωργίου Ν. Σαρρῆ, κατ'ἑκουσίου ἐπισης καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς μηδὲως πρξστάντος.

Ὁ ἀνωτέρω ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1892 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς του, ἐξέθηκεν ὅτι μετὰ τοῦ ἐναγμένου διετέλου ἐν ἀλλοπολίῳ (σμ.φ. ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1889 μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1891, τούτου μὲν πέμποντος ἔλας ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐνταῦθα, τοῦ ἐνάγοντος δὲ ποιούντος διαφόρους ἀποστολάς εἰδῶν καὶ χρημάτων πρὸς αὐτὸν, ἐκκαθαρίσαντες δὲ τοὺς λογαριασμοὺς των κατὰ Ἰούνιον 1891 ἀνεδείχθη ὀφειλέτης ὁ ἀντίδικος ἐκ Δραχ. 2.331, ὅτι καίτοι ὑπόχρεως ὁ ἀντίδικος εἰς πληρωμὴν αὐτῶν μετὰ τοῦ τόκου ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1891, ἀρνεῖται καὶ ἐξήρησατο γενομένης δεκτῆς τῆς ἀγωγῆς του. Νὰ ὑποχρεωθῆ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ τῷ πληρώσῃ Δρ. 2.381 μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1891 μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ νὰ κατχδικασθῆ εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν κατ' ἄν.

Ἀκουσαν τὸν πληρεξουσίου τοῦ ἐνάγοντος ἀναγνῶντα καὶ προφορικῶς ἀναπτύξαντα τὰς ἐγγράφους προτάσεις του.

Τὸν Εἰσαγγελεύοντα
Ἰδὸν τὴν Δικογραφίαν
Σχεθεὶν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ κατὰ πρῶτον ἐκ τοῦ ἐν τῇ δικογραφίᾳ συνημμένου ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν Ἰω. Ροδοστιανοῦ τῆς 21 Φεβρουαρίου 1892 ἢ ἀπὸ συζήτησιν ἀγωγῆς ἐπεδόθη πρὸς τὸν Κον. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 380 τῆς 5 Μαρτίου 1892 φύλλου τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «ὁ Ἥλιος» διὰ τὸν εἰς ἀγνώστην διαμονὴν διαμένοντα Γεωργίου Α. Σαρρῆν, ὅθεν νομίμως καὶ προσπικόντως ἐκλητεύθη οὗτος, μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ σήμερον νόμιμον δικάσιμον τῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς, δικάζεται ἐρήμην, καὶ ἐπιδικάζονται ἀπασαι αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος θεωρούμεναι ὡς ἀληθεῖς, δι' ἑλλειν ἀντιρρήσεως καὶ ὡς μὴ ὑποχρῶσης ἐνστάσεως τῆς ἐξ ἐπαγγέλματος προβλητέας.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγμένου Γεωργίου Ν. Σαρρῆ.

Δέχεται τὴν προκειμένην κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος Γεωργίου Κοντολέντος.

Υποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ πληρώσῃ τῷ ἐνάγοντι Δραχμὰς δύο χιλιάδας τριακασίας ὀγδοήκοντα μίαν. 2,381 μετὰ τοῦ Νομίμου τόκου ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1891, μέχρις ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστέην καὶ

Καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ ἐνάγοντος μετριαζομένην εἰς δραχμὰς 22 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῇ 31 Σεπτεμβρίου 1892.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Φάραγγας

Ὁ Ὑ(γραμματοῦς
Ἄρ. Μονόπωλης

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελεσθῆ ζητηθεὶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ κατ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τῆς δημοσίου δυνάμεως, νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι. Πρὸς βεβαίωσιν τούτου ἡ παρούσα ὑπεγράφη ν. μίμως.

Σύρος τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1892.

Οἱ Δικασταὶ Κ. Φάραγγας Ι. Βελημέζης Γ. Γεράρδος

Ὁ Ὑ(γραμματοῦς
Γ. Καντζιλέρης

Ὅτι Α. ἀπόγραφον ἐκτελεστέον Σύρος τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1892.

(ΤΣ)

Ὁ Ὑ(γραμματοῦς
Γ. Καντζιλέρης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστέον, ὅπερ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπίδότην πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα, διὰ τὸν ἀντίδικον Γεωργίου Ν. Σαρρῆν κάτοικον Ἐρμουπόλειος καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπροσθέντως μὴς πληρώσῃ Δραχ. 2,381 μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1891 μέχρις ἐξοφλήσεως. 2) τὰ δικαστικὰ ἐξόδα Δραχ. 2, τὰ τέλη Δρ. 7 καὶ 3) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου, ἀντιγραφικὰ, ἐπίδοσιν, ἐπιτιμῆν, δημοσιεύσιν Δραχ. 30 ἐντόκως καὶ ταύτας μέχρις ἐξοφλήσεως, δημοσιεύστω δὲ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ὁ Ἥλιος.»

Σύρος, 20 Ὀκτωβρίου 1892.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
Ἐμμ. Πατριίου.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

«Καιροῖς». Τὸ φύλλον σας λαμβάνομεν ἀτάκτως.— Π.Ν.Γ. Ἐλήρθη, προσεχῶς τὸ ἀντίτιμον.— Α. Σ. Ἀθήνας. Παρακαλῶ στείλετε τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀποδείξεως, διότι ἀδυνατοῦμεν νὰ κρατῶμεν ἐκκερητῆ λογαριασμὴν καὶ διπλογραφικὰ κατάστιχα, ἄλλως ἐπιστρέψατε τὴν ἀπόδειξιν.— Α. Σ. Μ. Ἀθήνας. Καλὰ μοῦ τὰ κατὰφρες, ἀφῆκες καὶ ἐπωλήθησαν.— Θ. Ζ. Ἀθήνας. Γράφομεν ἂν καὶ δὲν ἐλάβομεν τὰ ζητηθέντα ἐπιστολάρια.— Νικηστράτω. Οὕτως λησμονεῖς τὰ ὑποσχομένα;— Ἐκεῖν' Ἀπρεπὲς δὲν ὀνομάζεται τὸ ἀφελὲς ἀνδρικὸν ὕφος τῶν ἐλευθέρων καὶ ἐντίμων ἀνδρῶν, τὸ φέρειν τὸ ἀκατέργαστον τῆς ἀληθείας ἐνδυμα, ἀλλὰ τὸ περιβεβλημένον τὸ ψυμμίθιον τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης. Δὲν εἶναι ἀκασμον τὸ ὕφος τῶν καλούντων τὰ πράγματα μὲ τὸ ἀληθὲς ὄνομα, ἀλλὰ τὸ διαστρέφον τὴν ἀλήθειαν . . .

Σανδαλοποιὸς ὁ κ. Ἰωσήφ Σαργολόγος.

Ἔσοιμα ἐνδύματα πωλεῖ ὁ κ. Α. Ραϊμόνδος.

Λουκουμία ἄριστα ὁ κ. Ν. Ι. Βασιλείου.

Ποτὰ ὠραιότατα ὁ κ. Π. Γιαννίος.

Ὅσπρια καλὸδραστα οἱ κ. Χούμης καὶ Κομνηνός.

Ἐρεσινάτο πρῶτης ὁ κ. Δ. Ριζάκης.